

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

23. Prohibitio ne in publicis concionibus disputetur de conceptione B. M. Virginis, neque de ea vulgari sermone scribatur, innovando Constitutionem Sixti IV. & decreta Concilii Tridentini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

cepti. & aliis iuribus hac de re dispo-
nentibus, nihilominus alias in suo ro-
bore duraturis. Caterum per prædicta
non intendimus illis præjudicare Ca-
pitulis, Collegiis, mensis, aut personis,
fructus, distributiones, inter vacatio-
nem beneficiorum, & eorum collatio-
nem, siue possessionis apprehensio-
nem provenientes, ex statuto, consue-
tudine, vel privilegio huiusmodi perci-
pientibus, vel retinentibus, quominus
ipsi illos interim, ut antea, exigere va-
leant & habere. Postremo volumus,
ut præsentium exempla etiam impressa
&c. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam nostræ revocatio-
nis, abolitionis, & voluntatis infringere
vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem hoc attentare præsumpserit,
indignationem omnipotentis Dei, ac
beatorum Petri & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursum. Datum
Romæ apud S. Petrum, anno Incar-
nationis Dominicæ MD.LXX. pridie
Kal. Julii Pontificatus nostri anno
quinto.

Cæf. Glorietius.

H. Cunnyn.

Prohibitio, ne in publicis concionibus
disputeretur de Conceptione B. Mariæ
Virginis, neque de ea vulgari sermone
ferretur; innovando constitutio-
nem Sixti IV. & decretum
Concilii Tridentini:

XXIII.

Part. 3. alleg. 50. n. 109.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.

Super Speculam Domini, viribus
sicut exiguis, constituti, Propheta
solicitudinem imitantes, die noctuque
ad diversos Ecclesiæ status nostræ
mentis aciem intendimus studiosè pro-
videntes, ut communi Domino in
omnibus gradibus fideliter serviat, &
ae illis maximè, quibus digniora mini-
steria divini spiritus favore credite
sunt: inter quos divini verbi prædica-
tores adnumerandos esse nemo dubi-
tate poterit, qui eorum munus ab ipso
Domino consecratum, Apostolis præ-
cipuè injunctum fuisse animadvertet,
qui si adepto gradu dignè funge-
rentur, evangelizantes pacem; an-
nuciantes bona, prædicantes salutem,
non solum vox eorum dulcis, verùm &
speciosi pedes viderentur, & fraternæ
salutis uberes fructus referentes, mul-
tam fiduciam haberent in die Domini.
Verùm (quod neque sine animi dolore
accepimus, nec referre possumus) qui-
dam diversorum Ordinum Regulares,
Clericique seculares, omisso, quæ di-
vinæ majestatis gloriam, & sanctissimæ
Dei genitricis, aliorumque divorum
venerationem, atque fidelium pietatem
promovere poterant, quod Apostolus
in quibusdam arguit, languent, circa
quæstiones & pugnas verborum, qui-
bus oriuntur invidia & contentiones,

Aa

cate-

cæteraque virorum monstra; potissimum verò, cū de gloriosa Virg. Mariæ Conceptione sermo incidit, tam pertinaciter pro alterutra parte contendunt, ac si de illis dogmatibus esset, quæ corde credere ad justitiam, ore confiteri ad salutem necessarium est. Quibus illud Prophetæ convenire videtur: Dicunt, ait Dominus, cum ego non sim locutus, cum sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Magistra, & doctrix disciplinæ, de ea re hac usque non definerit, nemo absque temeritate præjudicare, vel alterius partis sententiam damnare potest; & quasi defint præclarissima inventricis gratiæ merita, quæ nec Angelica quidem lingua satis dignè referri possunt: & cum ex illo uberrimo fonte, puteo que aquarum viventium, non possint saluberrimas haurire aquas, quibus fidelis populus magna cum utilitate, atque dulcedine reficeretur, ad dissipatas cisternas accurrunt, stultas scilicet, & sine disciplina quæstiones, quæ generant lites, & quas nec frequens multitudo intelligere, nec viri sapientes, qui capiunt, utiliter percipere valent; præsertim quoniam, ut experimento didicimus, ipsorum concionatorum, qui ad quæstiones hujusmodi proponendas, facilius erumpere solent, major numerus, materiæ difficultatem prorsus ignorantes, neque intelligentes loquuntur, aut de quibus affirmant, simplicium animos indiscretæ devotionis obtentu, vel potius loquacitatis, & ostentationis effectum, ad tumultus, & si-

multates, concitant, quos tumultuantes, atque diffidentes componere, sedareque potius oportebat: cumque parvulis in Christo lac infundere, proventis solidum cibum apponere deberent, dum in hujusmodi controversiis indeterminatis versantur, omnibus ubera proferunt arenæ, quod non absque maledictionis nota legimus in Prophetia. Nos igitur, qui prædecessorum nostrorum saluberrima decreta pro viribus salva esse cupimus, potissimum illa quæ à Sacrosancta Synodo Trident. denuo sunt confirmata, liberam cuique facultatem relinquentes opinandi hujus controversiæ quamlibet partem, prout vel magis pium, vel magis probabilem esse judicaverit, prædictorum concionatorum, aliorumque contentioni, & temeritati populorumque scandalis occurrere studentes, Motu proprio, non ad alijus nobis super hoc oblata portio nis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, statutum fel. record. Xist. IV. prædecessoris nostri, super eare, quod à præfata Synodo innovatum est (illud præsentibus, ac si de verbo ad verbum esset insertum, pro plenè & sufficienter expresso, & inserto habentes) Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, atque ut deinceps efficacius à cunctis observetur perpetuò statuimus & ordinamus, ac per Apostolica scripta mandamus, quatenus nemo cujuscunque ordinis, gradus, condit-

conditionis vel dignitatis existat, in popularibus concionibus, vel ubicunque promiscua virorum & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ ulterutra parte disputare rationibus, vel doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, aut impugnando, vel de hac ipsa questione, cujusvis pietatis, aut necessitatis prætextu, vulgari sermone scribere, vel distare præsumat. Qui contra fecerit, suspensionis pœnam à divinis absque nova declaratione, ipso facto incurrat, si modò fuerit in sacris constitutus, & quocunque præter à gradu sive dignitate, vel administratione fungatur, illis omnibus & ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda perpetuè inhabilitatis censura ipso etiam facto sit obnoxius, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non possit: & nihilominus aliis pœnis, si opus fuerit, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subijciatur; prout subijcimus. Cæterum quam diu per Apostolicam Sedem altera pars definita non fuerit, oppositaque sententia condemnata, liceat viris doctis in publicis Academicæ disputationibus; sive Generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi aliàs intersunt, qui rem capere possunt, nec scandali ulla subest occasio, de ista questione discutere, & argumentis utramlibet par-

tem vel asserere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea præjudicetur, serventurque illa omnia, quæ à dicto Xisto prædecessore nostro statuta sunt, quorum singula, ut præfertur, etiam quantum ad alias pœnas, duximus innovanda, & innovamus, per præsentem. Ut autè hæc nostra constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest, notitiam, congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, etiam eo ipso incurrenda, si in his, quæ mandamus, exequendis se negligentes exhibuerint, præcipimus & mandamus omnibus & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscunque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat & pertinet, quatenus hujusmodi nostram constitutionem singulis suæ Diocesis vel districtus Prædicatoribus & alijs, quibus expedire judicaverint, opportunè insinuent & publicent, ac insinuari, & publicari faciant. Et ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare, volumus & mandamus, quod præsentem litteram in Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de urbe de more publicentur, & affigantur &c. quæ publicatio ita omnes,

omnes, ad quos spectat, afficit, & arceat, ac si illis personaliter intimata fuissent. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis indulgentiis, & litteris Apostolicis &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus insuper & decernimus, quod præsentem vim perpetuam, & irrefragabilis constitutionis obtineant, & quod illarum transumptis etiam impressis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, mandati, subjectionis, innovationis, præcepti, voluntatis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXX. Kaled. Decemb. Pontificatus nostri anno quinto.

Caſ. Glorietius.

Quod Regulares cujuscunque Ordinis, etiam Mendicantes, Lectores, aut in Theologia graduati, non possint sæcularium Confessiones audire, nisi fuerint ab Ordinariis approbati.

XXIV.

Part. 3. allegat. 25.

*PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.*

Romani Pontificis providentia circumspicte, nonnunquam gesta per eum, rationabilibus & honestis suadetibus causis moderatur, & commutat in melius, prout in Domino conspicis salubriter expedire. Nuper siquidem quasdam declarationes, & moderationes circa nonnulla Concilii Trid. decreta, Regulares personas Ordinum Mendicantium, eorumque instituta concernentia edidimus, & promulgavimus: & quia, uti accepimus, illarum vigore sacerdotes Regulares prædictorum Ordinum, quandoque minus idonei, & inhabiles Confessionibus sæcularium audiendis ab eorum Superioribus præpositi, absque aliqua Episcoporum, sed sola Magistri Ordinis Generalis, aut Provincialium ministrorum approbatione admittuntur. Nos super his pro debito pastoralis officii, prout tenemur, salubriter providere volentes, tenore præsentium, hac nostra constitutione perpetua sancimus, decernimus & declaramus, decretum Conc. Trid. de approbatione Regularium audiendis Confessionibus sæcularium præpositorum, ab Episcopis facienda, observari debere etiam in omnibus Regularibus quorumvis Ordinum, etiam mendicantium, etiam sub Regulari disciplina viventibus, etiam si sint Lectores, aut in Theologia, etiam de superiorum suorum licentia, graduati, vel promoti, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus ministris sæcularium Confessionibus audiendis expoliti. Volumus tamen, eos qui
semel